

Dvylika laiptelių

K A U N O K O V O 1 1 - O S I O S V I D U R I N Ė M O K Y K L A

Kalendorinių metų pradžia (sausis, vasaris ir kovas) mūsų mokyklai visada būna įtempta ir labai atsakinga, nes turėdami tokį vardą, jaučiamės atsakingi už tai, kaip skleidžiame pilietiškumo dvasią. Visus tris mėnesius organizuojamos įvairios akcijos, vyksta istorijos pamokos su Kovo 11-osios signatarais, partizanais, rengiami įvairūs pilietiniai projektai, organizuojami istoriniai ir literatūriniai renginiai.

Bet ne tik tuos tris mėnesius mes būname tokie pilietiški. Manau, kad jau nebemokame gyventi kitaip, nes mokiniai visus mokslo metus gyvena demokratiškoje mokyklos aplinkoje ir yra įtraukiami į visas mokykloje vykstančias veiklas. Pilietiškumo pamokos vyksta nuolat: bendraujant tarpusavyje, ir su mokytojais, organizuojant renginį, dalyvaujant pamokoje, padedant specialiųjų poreikių turintiems mokiniams, talkinant savo buvusiai pradinėjų klasių mokytojais...

Net ir savivalda mūsų mokykloje nėra formali, o aktyviai dalyvaujanti ir siekianti padaryti mokyklai kažką naudingą, nes jaučiasi atsakinga. Ne išimtis ir mokinių prezidentai, visi, kiek buvo.

Visai neseniai kalbėdami apie mokinių prezidentus MK nariai ėmė klausinėti, kaip pradėjome rinkti MP, kiek jau buvo tų prezidentų. Net ir aš susimąščiau. Gal ir žaisdami, bet labai rimtus žaidimus, 1997 metais pradėjome demokratiškuose rinkimuose rinkti mokinių prezidentą. Gerai paskaičiavus paaiškėjo, kad šiemet turime jau keturioliktąjį mokinių prezidentą. Susimąščiau, ar buvimas prezidentu turėjo įtakos buvusiems mokinių prezidentams. Taip ir kilo mintis parengti parodą apie visus buvusius mokinių prezidentus, su jų nuotraukomis, mintimis. Šią parodą galite pasižiūrėti II aukšto fojė.

Keletas buvusiųjų mokinių prezidentų palinkėjimų būsimiesiems mokinių prezidentams

„Jei jums ne vis vien, kuo gyvena jūsų mokyklos bendruomenė, jūsų draugai, bendraklasiai, ir jei tikite, kad galite atstovauti jų interesams ir sudominti juos savo idėjomis – dalyvaukite mokyklos moksleivių prezidento rinkimuose! Jūs daug ko išmoksitė, o visų pirma, jūs geriau pažinsitė save ir savo draugus, įvertinsitė savo sugebėjimus, o jūsų buvimas prezidentu kažko išmokys ir jūsų bendramokslis. Kas žino, galbūt ši jūsų patirtis bus jūsų didelės ateities pradžia...“

Evelina Eidukaitė, pirmoji mokinių prezidentė

„Ateities kandidatams į prezidentus noriu pasakyti: „Niekada nenuleiskit rankų, net jeigu jūsų neišrinks, netgi tada, kai kažkas nepavyks.“ Labai sunku įgyvendinti savo tikslus, jei jie nepamatuojami. Rašydami savo prezidentines programas koncentruokitės ties tuo, kas mokyklai, mokiniams būtų aktualiausia tuo momentu. Bendraukit su mokiniais ir mokytojais ir visada visada turėkite šalia savęs aktyvių žmonių komandą, kuri padėtų įgyvendinti jūsų svajones.“

Dainius Slatkevičius, trečiasis mokinių prezidentas

„Linkiu visiems būsimiems mokyklos mokinių prezidentams kantrybės, kūrybiškumo, atsakomybės bei nepamiršti siekių ir tikslų, kuriuos užsibrėžėte!“

Justė Ilekytė, penktoji mokinių prezidentė

„Brangūs Kovo 11-osios mokyklos mokiniai, nepamirškite, kad mokykla bus tokia, kokią ją kursitė Jūs. Todėl būtinai išmėginkitė savo gebėjimus bent jau tapdami Mokinių komiteto nariais. Bet tikrąją atsakomybę ne tik už save, bet ir už kitus pajusitė tik tapę mokinių prezidentais. Sėkmės būsimuose rinkimuose!“

Lina Sutkutė, šeštoji ir septintoji mokinių prezidentė

„...linkiu pamėginti kiekvienam, net pačiam kukliausiam ir nedrąsiausiam. Patikėkite, tai tokia drąsos ir savarankiškumo mokykla!“

Sandra Kieliauskaitė, aštuntoji mokinių prezidentė

„Tokios patirties, būti mokinių prezidentu ar užimti kokias kitas pareigas mokinių komitete, linkėčiau kiekvienam. Pirmiausia ne dėl to, kad padaryti kažką gero mokykloje, o dėl savęs. Kai pačiam gerai, net nepastebi, kaip ir aplinkiniams pradėti skleisti gėrį“

Ingrida Jurkšaitė, vienuoliktoji mokinių prezidentė

Akcijoje „Savaitė be patyčių“ mūsų mokykla dalyvauja jau trečius metus. Ši savaitė visada kupina draugiškumo, meilės, tolerancijos, laimingų veidų, bendruomeniškumo, aktyvumo ir įvairių malonių emocijų. Dalyvaudami šioje akcijoje mes laikomės savų tradicijų: arbatinė „Draugystė“, žaidimas „Slaptas draugas“, „Flashmob’as“, figūros formavimas, spalvinga apranga.

Šiais metais visą savaitę mūsų mokyklos mokiniai darė gerus darbus, kuriuos vėliau surašė gėlių žiedlapiuose ir pakabino ant Gerumo medžio. Kiekviena nauja diena tai kitos spalvos atsispindėjimas draugystėje: juk draugystė ne vien rausva spalva tviska. Kiekvieną dieną mokiniai pristatinėjo vis kitos šalies kultūra, papročius, šokius ir dainas. Į šią veiklą buvo įtraukti ir iš „AIESEC“ studentų organizacijos vykdomo projekto „Tarptautinis dialogas. Skirtingos kultūros – vienas pasaulis“ skirtingų šalių savanoriai, kurie padėjo paruošti pristatymus.

Gerai darbai buvo lyg irklai draugystės laivui. Be gerų darbų ši savaitė nebūtų tokia linksma ir draugiška. Vykdamt nemokamų apsikabinimų akciją mokiniai dalinosi savo šiltais apsikabinimais. Šiltus apsikabinimus dar labiau įkaitino šilta, paruošta su meile arbata. Arbatą gėrėme visą savaitę. Draugų paruošta ji buvo dar skanesnė, o kai arbatinės pavadinimas „Draugystė“, apskritai sunku atsisipirti.

Pirmos ir antros klasės mokiniai piešė piešinius apie draugystę, o trečios ir ketvirtos klasės rašė rašinėlius apie jų draugystės istorijas. Ketvirtadienį iš piešinių ir rašinių ant pirmojo aukšto fojė sienos buvo sukurtas draugystės laivas. Baigiantis savaitei, penktadienį, 1-8 klasių mokiniai rinkosi į mokyklos vidinį kiemelį, kur visi sustojo į didelį besišypsanti veiduką. Šiek tiek „pasimankštinome“: tūpėmės, stojomės, vėl tūpėmės ir stojomės. Akcijos pabaigoje mokyklos mokinių prezidentas Klaidas Jankaitis atsistojo viduryje veiduko ir sušuko: „Vienas su visais!“, o mokiniai subėgo į vieną didelę krūvą ir atsakė: „Visi su vienu!“. Manau, šiuo šūkiu mes vadovausimės visus ateinančius metus, iki kitos „Savaitės be patyčių“!

Greta Kuliešiūtė, 8b

U ž g a v ė n ė s

Kaip kiekvienais metais, taip ir šiemet mūsų mokykloje vyko tradicinė Užgavėnių šventė, kurią ruošė septintos klasės mokiniai. Šaltą žiemos dieną visi rinkosi į mokyklą ne kaip pavyzdingi mokiniai, o kaip raganos, velniai ir kiti siaubūnai, nešini blynais ir kitokiomis vaišėmis. Kol mokiniai linksminosi mokykloje, po klases vaikščiojo gauja persirengėlių, kurie tikrino mūsų žinias apie šią šventę ir už tai dalijo prizus. Vėliau mokiniai rinkosi į salę stebėti krepšinio varžybų. Bet jos buvo ne eilinės, o tikros Užgavėnių varžybos. Komandos žaidė prisidengę kaukėmis, išdažytais veidais. Tačiau tai buvo ne viskas. Dar laukė blynų valgymo konkursas, kuriame dalyvavo vien vaikinai. Kiekvienas dalyvis gavo po lėkštę blynų ir turėjo kuo greičiau juos suvalgyti. Prireikė daug pastangų sušveisti šitiek blynų. Vieniems sunkiai sekėsi, kiti kirto vieną po kito. Kad ir kaip jiems sekėsi, bet visi labai stengėsi. Taigi didžiausio skrandžio savininku tapo Armandas

Ževžikovas iš 7a klasės.

Svarbiausios linksmybės prasidėjo susirinkus lauke. Ten mokinių laukė virvės ir rogučių traukimo varžybos. Kiekvienos klasės mokiniai buvo kovingai nusiteikę ir suvieniję visas jėgas stengėsi įveikti priešininkus. Kadangi buvo tiek daug kaukėtų vaikų, būtinai turėjome išrinkti gražiausią kaukę. O kaipgi Užgavėnės be Morės! Tai juk tradicija. Todėl ir mes deginome ją, vijome žiemą lauk. Mūsų mokiniai yra tikrai linksmi, tai neapsiėjome ir be sniego karo!

Kad ir kaip buvo šalta, tačiau visi buvo įsisiautėję ir pamiršę šaltį. Šlapi, kupini džiaugsmo ir linksmų akimirų pabaigėme Užgavėnių šventę.

Kaziuko mugės šventė pasižymėjo gausiomis vaišėmis bei puikia nuotaika...

Pasakymas, jog lietuviai turi mažai kultūrinio gyvenimo ir nemėgsta švenčių, ko gero, šiame pasakojime netiktų labiausiai. Puikus to įrodymas yra neseniai pražūsi Kaziuko mugės šventė. Apie tai, jog tai nebuvo eilinis penktadienis, pasakytų kiekvienas. Vėsus oras nieko neišgąsdino. Puiki nuotaika ir didelis entuziazmas - šaunus derinys mūsų mokykloje.

Įėjus į fojė iškart pasigirsta muzika, na, o koridoriuose nematyti nei vieno pradinuko, salėje vyksta pasakutiniai pasirengimo darbai, prekystaliai nukraunami vaišėmis, o už jų jau susirinkę stovi mokyklos mažieji. Visko tiek daug, jog net liežuviai neapsiverčia išpasakoti. Stalai buvo nukrauti viskuo, ko tik geidžia širdis: nuo įvairiausių

papuošalų, laikrodžių ar keraminių indų iki įmantriausių saldumynų, pyragų, net tikrų lietuviškų lašinių, kuriuos, ko gero, visi labai mėgstame, ir tai tik lašas jūroje to, kas tuomet vyko. Muzika skambėjo, šokius šoko, mažieji žaidė linksmus žaidimus, na, o pavargusieji ar išalkusieji galėjo tiesiog atsipūsti ir išgerti puodelį kavos, arbatos ar geros su gabalėliu naminio „tinginio“. Mugėje lankėsi seniūnijos „Girsta“ pirmininkė, visada mokykloje laukiama Zinaida Streikienė. Lyg pavasario gėlė šypsojosi viešnia iš savivaldybės Irena Matijošaitienė, kuri išsirinko pačius gražiausius karolius iš veltinio.

Gera nuotaika tiesiog veržėsi per kraštus, o prekystaliai buvo šluote šluojami ne tik mūsų mokyklos mokinių bei tėvelių, bet ir garbaus

amžiaus žmonių iš mūsų mikrorajono. O kodėl gi ne? Viskas skanu, viskas pigu - tiesiog palaima širdžiai. Ką čia ir bepridursi... Visi liko patenkinti, visi puikiai nuositeikę, kupini neišdildomų išpūdžių bei sotūs.

Taigi galime drąsiai teigti, jog mūsų mokykla yra puiki tokių nuostabių švenčių kaip šių metų Kaziuko mugė puoselėtoja.

Gintaras Petrošius 12 a kl

AIESEC

“AIESEC” projektas

vasario 22 dieną mūsų mokykloje. Penki jauni studentai iš skirtingų pasaulio šalių pristatė save, savo šalį ir savo šalies tradicijas.

Kaip ir svečiai, mes taip pat turėjome pristatyti savo mokyklą. Ilgai galvojome, kaip tai padaryti, kaip trumpai, linksmam bei vaizdžiam pasakoti apie save. Po ilgų mąstymo valandų nusprendėme, kad mus geriausiai pristatys Kovo 11 – osios minėjimui sukurtas filmukas, kuriame atsispindi mūsų aktyvumas, draugiškumas, kūrybiškumas, bendruomeniškumas ir dar daug gerų savybių.

Pirmasis studentus pasveikino mokyklos mokinių prezidentas Klaidas Jankaitis, pasiūlęs šį projektą mūsų mokykloje paminėti paliekant savo delno antspaudą su vardu ant didelio lapo, ant kurio projekto pabaigoje šalia savo delno studentai įrašys palinkėjimą ne tik sau, bet ir mūsų mokyklai.

Projekte dalyvaujantys ir

mūsų mokykloje besisvečiuojantys studentai, atvykę iš Bulgarijos, Moldovos, Egipto, Kanados bei Italijos, ves mums kai kurias pamokas, pavyzdžiui, geografiją, dailę, muziką, istoriją, ekonomiką, anglų kalbą, netgi supažindins su savo gimtosios kalbos pagrindais. Taip pat bus rengiamos keturios paskaitos, organizuojama popamokinė veikla, kino vakarai, gaminamas maistas – nacionaliniai patiekalai.

Kadangi projekte dalyvauja penkios skirtingos mokyklos, studentai bus išsibarstę po jas. Kiekvieną savaitę mokykloje bus vis kitas studentas.

Tikimės, kad per tuos du mėnesius su studentais tapsime viena didele šeima. Manome, kad dalyvavimas šiame projekte bus naudingas ne tik mūsų mokiniams, bet ir čia atvykusiems savanoriams. Visus rezultatus matysime tik po dviejų mėnesių, projekto pabaigoje, kuris kaip ir prasidėjo, taip ir pasibaigs mūsų Kovo 11 – osios vidurinėje mokykloje. Juk čia prasideda tavo svajonės...

Šiais metais mūsų mokykla dalyvauja tarptautinės studentų organizacijos „AIESEC“ jau trečius metus vykdomame projekte „Tarptautinis dialogas. Skirtingos kultūros – vienas pasaulis“. Šio projekto pagrindinis tikslas – tarptautinėje mokymosi aplinkoje pozityviai paveikti Lietuvos jaunimą, ugdyti toleranciją, atskleisti neformalaus ugdymo naudą. Projektas padės mokiniams tiesiogiai susipažinti su įvairiomis pasaulio kultūromis, tradicijomis, papročiais.

„Tarptautinis dialogas. Skirtingos kultūros – vienas pasaulis“ startavo

MANO LIETUVA

Plevena vėjyje trispalvė prakilni,
Bet nesuprantame dažnai, kiek daug ji reiškia.
Tėvynėje savoj gyvename laisvi,
Tik nesidžiaugiam ja, tik viską peikiame.

Lietuvių kelias buvo ilgas ir painus
Į vėliavą, į kalbą ir į laisvę,
Po metų daugelio nušvito mums dangus –
Gyvent laisvai vėl turim teisę.

Prabėga metai, keičiasi žmogus, -
Kai daug turi, daugiau dar reikia –
Svetur gyvenimas atrodo toks gražus,
Kad lyg akis išdegę bėgame ten veikiai.

Bet šiandien prisiminkime savas šaknis,
Juk esam gimę čia, užaugę,
Mylėkim savo žemę ir klestės šalis,
Ji mūsų meilės tikisi ir laukia.

Nors esame tauta ir negausi,
Bet kuo didžiutis tai tikrai juk turim.
Savoj šaly visi keliai savi, laisvi,
Laimingi būkime savoj šaly, lietuviai!

Giedrė Marozaitė 10 a kl

MAIRONIEČIŲ MINTYS

Dažnai susimąstau, ką galiu padaryti, kad mūsų tėvynėje būtų geriau gyventi? Juk esu dar tik septintokė... Bet galiu gerai mokytis, daug skaityti, taisyklingai lietuviškai kalbėti. Dar galiu padėti vienišioms seneliams, nepagailėti mylimo žaislo našlaičiams. Pagaliau – mylėti gyvūnėlius, puoselėti angelus... Argi to maža?

Mes esame maironiečiai, mes norime daryti gerus darbus mokyklai, tėvynei, artimiesiems. Juk kiekvienas giliai širdyje turi paslėptą troškimą savaip prisidėti prie savo tėvunės geresnės ateities. Juk jeigu nesistengsime, po 100 metų tokie žodžiai kaip „Maironis“ ar „Lietuva“ gali ir nebeskamėti. Todėl mes vadovaujames didžiojo poeto šūkiu „Paimsim arklą, knygą, lyrą ir eisim Lietuvos keliu“. Arklas simbolizuoja darbą, knygą – mokslą, o lyrika - kūrybą.

Agnė, Gabrielė V. 6 kl.

Kodėl mes esame maironiečiai? Nes Maironis mus įkvėpė savo kūryba, meile Lietuvai, jos grožiui, senovei. Neseniai mokėmės eilėraščių „Trakų pilis“. Kai deklamavo posmelius apie pilies didybę ir galybę, net šturpuliukai per kūną bėgo... Smagu, kad ir šiandien pilis – visų Lietuvių pasididžiavimas. Skaitydamos Maironio eiles, didžiuojames, kad esame lietuvės.

Karolina, Marija, Nerida 6 kl.

Ką reiškia mylėti tėvynę?

Neretai girdime, kad šiuolaikiniam jaunimui trūksta tautinės savimonės, patriotiškumo, lietuviškumo ir meilės tėvynei. Būtent tai įvairiausiomis priemonėmis stengiasi mums įskiepyti valdžios vyrai, atsidavę patriotai ir gerbiami istorikai. Viską užvaldžiusių technologijų amžiuje vis didesnę reikšmę įgauna tėvynės samprata, kuri dabar yra traktuojama kaip brangi vertybė. Žmonės paklausti, kas jiems yra tėvynė, atsako skirtingai. Vieniems - tai gyvenamoji vieta, kitiems - Lietuva, nors jie jau dešimtį metų valgo emigrantų duoną, o tretiems – gimtasis kaimas. Aišku viena – visiems tėvynė yra ten, kur miela ir gera, kur norisi sugrįžti ir yra šiltų prisiminimų.

Asmeniškai man mielė tėvynei yra savaime suprantama pareiga, kurią turėtų jausti kiekvienas. Aš tėvyne vadinu namus ir visai nesvarbu, kurioje pasaulio pusėje bebūčiau, tėvynės ilgėtis nenustosiu. Manau, tai įrašyta kiekvieno širdyje. Ne veltui viena lietuvių patarlė byloja: „Visur gerai, bet namie – geriausia“. Žmogus gali prisitaikyti prie įvairių aplinkybių: prie šalčio ir karščio, prie turto ir skurdo, prie šviesos ir tamsos, tačiau ta vieta, kurioje lietuvių siela džiaugiasi, kur yra jam brangūs žmonės, kur daug prisiminimų, visada siesis su Lietuvos vardu.

Taigi, mylėti tėvynę reiškia tą patį, ką kvėpuoti, gyventi, mąstyti. Meilė tėvynei yra jausmas, neatsiejamas nuo žmogaus. Vienas mano mėgstamas poetas rašė: „Bet negi taip mažai turėti dangų?“. Dažnai nesusimąstome, kodėl matyti dangų virš galvos, žemę, ant kurios vaikštome, yra daug. Rodos, paprasta ir kasdieniška, tačiau iš to susideda gyvenimas, o tėvynė viena svarbiausių jo dalių.

Raimundas Suchovas 9b kl.

Ar pastebite?

Rytai pro ūkanotą miglą liejasi rytmečio žara... Rausva paletė dažo medžius ir žolę, nuo kurios nukritęs paskutinis rasos lašas, žėri deimanto spindesiu...

Ar pastebite?

Vis aukščiau kyla saulė... Vis garsiau gieda paukščiai...

Kaip gera atsikėlus ryte matyti saulės spindulį kambaryje? Ne sniegą... Ne lietų... Ne apniūkusį dangų... Tiesiog širdimi imame jausti tvyrantį pavasario dvelksmą!

Taigi, sveikiname visus su pavasariu, su artėjančiomis Šv.Velykomis!

Linkime gerai pailsėti ir po atostogų grįžti puikiai nusiteikus, prikaupus daug teigiamos energijos!

